

stillerne til at ønske, at Rigsdagens Medlemmer fik Sæde i en saadan Laanebestyrelse; men paa den anden Side maa man som sagt erkjende, at den høitærede Finantsministers principielle Betragtning er af den Vægt, at man bør lade dette Spørgsmaal falde, og min Medforslagsstiller og jeg ere derfor blevene enige om at overlade Sammensætningen af Laanebestyrelsen ene til Finantsministeren, der saaledes maa bære Ansvar. Endvidere skal jeg bemærke, at et andet af de stillede Forslag eller rettere en Del af et andet af de af os stillede Forslag, nemlig Forslaget under Nr. 1 sidste Punktum, ikke i den Grad interesserer os, som ærede Medlemmer synes at have ment, og da vi ikke ret vel kunne tage en Del af vort Forslag tilbage, ville vi fordre særskilt Afstemning over det sidste Punktum, som gaar ud paa, at Forrentningen af Midlerne indskrænktes til 4 pCt., og vi ville saaledes anbefale at stemme for, at dette Punktum udgaar. Søvrigt ere min Kollega og jeg blevene enige om at fastholde Forslaget saaledes, som det er kommet frem, saa meget mere som det synes, at det er i Stand til at vinde Finantsministerens Bifald. Det eneste Punkt, hvorom den høitærede Finantsminister og vi ere af forskjellig Mening, er Summens Størrelse. Vi have foreslaaet 10 Millioner, medens den høitærede Finantsminister ønsker Summen indskrænket til 5 Millioner. Jeg for mit personlige Bedkommende skulde være villig til at gaa langt videre, jeg skulde være tilbøjelig til at være enig med det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds i, at der, hvis man skal komme Behovet tilstrækkelig til Hjælp, vilde udfordres en langt større Sum, muligvis 25 Millioner; men paa den anden Side tror jeg ikke, at der under de nærværende Forhold, under det nuværende Ministerium, og saaledes som det høie andet Thing er stemt, er nogen Mulighed for at føre det igjennem. Jeg tror, at, hvis vi ville føre Sagen igjennem, maa vi indskrænke os til det, hvorom vi kunne blive enige med den høitærede Finantsminister og det andet Thing, og som det synes, er den høitærede Finantsminister ikke tilbøjelig til at gaa længere end til 5 Millioner. Jeg erklærer, at, saafremt man tør forudsætte, at den høitærede Finantsminister vil vedblive som hidtil at lade Nationalbanken beholde i løbende Konto Kurant 5 Millioner, og desforuden vil anvende 5 Millioner paa den Maade, som her er foreslaaet, vil jeg for mit Bedkommende, og jeg tror, jeg tør tale ogsaa paa min Medforslagsstillers Vegne, være villig til at gaa ned til 5 Millioner, idet derved det tilsigtede Diemed, nemlig at faae 10 Millioner i Circulation, opnaas. Jeg beklager, at den høitærede Finantsminister ikke er til Stede, for at vi kunne faae Svar fra ham paa dette Spørgsmaal; men da han ikke er til Stede, tør jeg gaa ud fra den Forudsætning, at dette Forhold til Nationalbanken, der allerede har bestaaet i

længere Tid, vil vedblive som hidtil. Jeg skal derfor være tilbøjelig til ved 3die Behandling at stemme for et Endringsforslag, der gaar ud paa, at Summen nedsettes til 5 Millioner, forudsat at man faar en Erklæring fra den høitærede Finantsminister, at det Forhold, der hidtil har bestaaet til Nationalbanken, nemlig at Statskassen har de 5 Mill. Kr. i løbende Konto-Kourant, bliver ved. Vi hørte nylig et meget instruktivt og meget belærende Foredrag af det ærede sagkyndige Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Jeg beklager, at den, som vilde have haft bedst Nytte af dette Foredrag eller denne Forelæsning, nemlig den høitærede Finantsminister, ikke var til Stede; thi det er aabenbart, at den høitærede Minister har et feilagtigt eller i alt Fald et fra den almindelige Opfattelse afvigende Skjøn over vor nærværende økonomiske Tilstand. Den høitærede Finantsminister vedbliver stadigt at sammenligne den nærværende Krise med de Begivenheder, der fandt Sted i 1857; men det forekommer mig, at det lykkes det ærede Medlem selvstændigt at bevise, at der er en Grundforsjøl mellem de to Tilfælde. Han paapegede fuldkommen rigtigt denne Forsjøl ved at sige, at Krisen i 1857 var en akut Sygdom, hvor det hurtigt kom til en Afgjørelse: Liv eller Død, medens den Sygdom, Samfundet nu lider under i økonomisk Henseende, er en stigende Feber, der udhuler og udmagrer Formuerne, uden at Nogen endnu kan sige, naar denne Tilstand vil høre op. Jeg tror navnlig ikke, at det ærede Medlem havde Ret i, hvad han antydede, at Krisen snart skulde være til Ende; thi der er alt for mange Faktorer, der have fremkaldt denne, til den kan gaa over paa een Gang. Jeg skal blot ligesom det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds (Verg) nævne to Mars mindre gode Høst; dertil kommer flette Priser paa Korn og andre Produkter, og hvad der vistnok er Hovedsagen: Den almindelige Forretningsløshed over hele Verden, der saa at sige har bragt al Handel og Wandel til at gaa i Staa, har øvet sin Indvirkning paa Handel og Skibsfart, kort sagt: har indvirket paa alle mulige Omsætningsforhold. Denne Krise kunne vi vist ikke vente at se ophøre i den nærmeste Fremtid, og det er muligt, at den endnu slet ikke har naaet Kulminationspunktet eller dog vil vare endnu lang Tid. Jeg er altsaa enig med det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds deri, at i jo høiere Grad og større Omfang vi kunne virke helbredende paa disse kritiske Forhold, desto bedre er det; men som sagt, kan ikke Andet opnaas end, hvad den høitærede Finantsminister mener, saa lad os blive staaende derved og afvente Forholdene til Efteraaret, saa have vi muligt et andet Ministerium, der har et andet Syn paa Sagen. Den sidste ærede Taler, hvis Foredrag i det Hele var meget oplysende og instruktivt, forudsatte aabenbart et for ringe Lavmaal af økonomisk Rundskab i denne Sal, det